

Milí čtenáři,

vítám vás u čtení nového čísla Alžběty a jsem ráda, že se touto cestou opět setkáváme. Za pár dnů oslavíme krásné svátky Velikonoc. Pro někoho je to začátek jara, pro křesťany oslava vzkříšení Ježíše Krista. Je to symbol nových začátků a naděje. Probouzející se a rozkvétající příroda nás vybízí k novému nádechu a vykročení vstříc krásným zážitkům.

Poslední roky nám přinášely nelehké zkoušky. Vleklou pandemií covidu následoval neméně těžký válečný konflikt na Ukrajině, řadu míst na zemi postihly přírodní katastrofy. Následky a důsledky těchto událostí pociťujeme stále. Naše společnost se proměnila, učíme se žít v jiných podmínkách. Situace nás učí být k sobě tolerantními, cítit sounáležitost a vzájemně se podporovat. Učí nás obětovat část svého pohodlí ve prospěch těch, kteří se ocitají v těžké situaci.

Nechme se inspirovat Velikonocemi k proměně a obnově, k nalezení síly ve společenství a k uvědomění si hodnoty lásky a soucit. Ať nás světlo Velikonoc naplní optimismem a přinese do našich životů novou sílu a odvahu čelit všem výzvám, které nám přináší budoucnost.

Věřím, že svátky Velikonoc mohou přinést novou naději do našich srdcí. Kousek této naděje, svědectví o síle společenství, vzájemné lásce a soudržnosti najdete i v našich článcích. Ať už slavíte Velikonoce jako křesťanský svátek, nebo jen jako čas příchodu jara či příležitost pro setkání s rodinou ve sváteční dny, přeji vám, abyste prožili krásné a pokojné svátky plné lásky, naděje a nových začátků.

Jitka Weigelová

DUCHOVNÍ SLŮVKO

Jarní pozdrav

Sedím u okna a přemýšlím nad tímto jarním pozdravením, venku svítí slunce, je předjaří, příroda je ještě po zimně ušmudlaná a pomačkaná. Až se k vám můj pozdrav dostane, bude už jaro v plném proudu, tráva se zazelená, stromy nasadí na květ a prohřátý svět zavoní. Dáte mi jistě za pravdu, že slunce, zpěv ptáků a vůně jara po dlouhé zimě sice dodají našemu tělu energii a radost, ale jarní slunce odkryje kdejaký nepořádek doma i na zahrádce a přiměje nás rovnat, pucovat a leštit. A je také třeba připravit i sebe na velikonoční svátky. Máme za sebou čtyřicetidenní postní dobu, čas ledacos v sobě urovnat, opucovat a vyleštit, načerpat duchovní energii a radost.

Boží syn, který z lásky k nám zemřel na kříži, vstal z mrtvých, přemohl smrt a otevřel nám cestu do Božího království.

Jaro má velikou moc dát našemu životu tu správnou chuť otevřít okna dokořán a vpustit jarní vůni do našich domovů. Velikonoce do našeho života přinášejí naději, víru a radost z toho, že jsme milovaní více, než si dokážeme představit.

Milí přátelé, přeji vám krásné voňavé jaro a opravdu radostné a milostiplné Velikonoce.

Richenza Buková, pastorační asistentka

OBSAH

Úvod	1
Duchovní slůvko.....	2
Příběhy svatých.....	3
Velikonoční přání.....	3
Tříkrálová sbírka.....	4 - 6
Příběhy od srdce.....	7
Co se u nás děje.....	8

Časopis Alžběta
Charita Olomouc
Selské náměstí 9/43
799 00 Olomouc
info@olomouc.charita.cz

Fotografie: archiv CHO,
Autoři příspěvků: pracovníci
a dobrovolníci CHO
Redakce: PR oddělení
Olomouc 18. 3. 2024

Sv. Marie Magdalena – Apoštolka apoštolů

Marie Magdalena, lidově též Máří Magdaléna, je první zvěstovatelkou velikonoční radosti. Pocházela z městečka Magdaly, které leží u Genezaretského jezera. Je neodmyslitelně spjata s Kristem, doprovázela ho až na Golgotu, setrvala u kříže, účastnila se pohřbu. A byla také první, které se vzkříšený Kristus ukázal. Zeptal se jí: „Koho hledáš?“ a oslovil ji vlastním jménem: „Marie!“. Poté ji poslal za učedníky se slovy: „Jdi k mým bratřím a pověz jim, že vystupuji k Otci svému i Otci vašemu a k Bohu svému i k Bohu vašemu.“ Protože se Marie Magdalena stala první hlasatelkou radostné zvěsti, obdržela v pozdějším období titul Apoštolka apoštolů.

O jejím předchozím životě panuje několik legend, které se značně rozcházejí. Podle jedné byla bohatá a krásná, měla živou a vznětlivou povahu a podlehla lehkomyšlně hříšnému životu. Při setkání s Ježíšem litovala svých hříchů a bylo jí odpuštěno. Podle jiných pramenů byla uzdravena z posedlosti, zato evangelista Jan ji ztotožnil s Marií, sestrou Marty a Lazara, tedy osobními Ježíšovými přáteli.

O dalších osudech Marie Magdaleny toho moc nevíme, ale všeobecně uznávanou příhodou je sdělení, že se nalodila s Marií, Martou, Lazarem a s Marií Kleofášovou na loď, která odplula do francouzského přístavu Marseille. Šířili víru v Provinci a tam byly údajně nalezeny její ostatky. Jiná alternativa vypráví, že žila třicet let a činila pokání jako poustevnice u Baume. Tato místa jsou dodnes posvátná, k jejím ostatkům se však hlásí i pařížský chrám sv. Magdaleny. Nejvíce pravděpodobná je však verze, že přišla do Efezu v dnešním Turecku a tam pomáhala apoštolu Janovi šířit víru. Není až tak důležité, která z těchto verzí je pravdivá, podstatné je, že Kristus jí dal smysl života a že se z ní stala jeho věrná a milující následovnice.

Její atributem se stala lebka, symbol pouště a lidské pomíjivosti. Její postava fascinovala mnoho významných umělců, např. Tiziana, Donatella, Veronese, Cranacha, Coreggia a dalších.

Anna Titzová

VELIKONOČNÍ PŘÁNÍ

Konečně se zjevil i jedenácti (apoštolům), když byli právě u stolu, a káral je pro jejich nevěru a tvrdost srdce, že nevěřili těm, kteří ho spatřili vzkříšeného. A řekl jim: „Jděte do celého světa a hlásejte evangelium všemu tvorstvu!“

Mk 16,14-15

Drazí přátelé,

někdy máme pocit, že se kolem nás něco ponurého stahuje, že se snad i ponořujeme. Přejeme vám, abyste se o těchto Velikonocích nechali z toho všeho vytáhnout tím nejsilnějším partnerem – Ježíšem Kristem. Působí sice často skrytě, ale mění kvalitu bytí. Ze srdce vám přejeme vše dobré do velikonočních i dalších dnů.

Petr Prinz

TŘÍKRÁLOVÁ SBÍRKA

Letošní koleda byla především o setkání a radosti. Charita Olomouc děkuje všem dárčům

Koledníci jsou na Olomoucku každým rokem očekáváni a vítáni. Vypovídá o tom nejen výtěžek Tříkrálové sbírky, ale především zážitky samotných tříkrálových dobrovolníků. Za více než dvacet let svého trvání se sbírka stala příležitostí tradičního a zároveň neformálního setkávání lidí jak na prahu jejich domovů, tak ve veřejném prostoru. Díky štědrosti dárců činí výtěžek Tříkrálové sbírky 2024 v olomouckém děkanátu rekordních 2 502 916 korun. Sdílené zážitky a příběhy koledníků jsou svědectvím o mnohých vzácných a neopakovatelných lidských setkáních, která zahřejí u srdce všechny účastníky, dárce i koledníky.

Do kasiček letos vložili dárči na Olomoucku v hotovosti 2 502 916 korun, což je o 122 184 korun více než v loňském roce. Online koleda vynesla aktuálně k dnešnímu dni 26 750 korun, dary bankovním převodem činí k dnešnímu datu 19 760 korun. „Do poslední chvíle jsme nevěděli, jak se vyvine celkový výsledek. Nakonec jsme byli velmi mile překvapeni, že se podařilo opět vybrat více než loni. Hlavní kolednický víkend, kterým je vždy ten první lednový, celý propršel, děti statečně koledovaly navzdory počasí, putovaly kalužemi s rozmočenými korunkami, mokřými pláštiky. Jsou to naši malí i velcí hrdinové,“ sděluje Dagmar Hubená, koordinátorka sbírky pro Olomouc město.

Ačkoliv byl letos počet statických kasiček menší, vybralo se v celkem 20 kasičkách 32 010 korun (loni v počtu 30 kasiček 27 903 korun). Jen

v prodejně Globus v Olomouci, kde byla instalována velká výstava obrázků z tříkrálové výtvarné soutěže dětí Namaluj tři krále, vložili dárči do pokladničky 5 467 Kč. „Zaznamenali jsme letos také jedno rekordní číslo. V jedné z pokladniček z Hodolan bylo vybráno 27 019 korun, což je zatím naše nejvyšší vykoledovaná částka v jedné kasičce,“ poznamenala Dagmar Hubená.

Pravá koleda je tříkrálová

Během Tříkrálové sbírky na Charitu často volají lidé s prosbou o návštěvu tří králů. Jednou z nich byla letos i paní Piterková z Domu s pečovatelskou službou. Zážitek z návštěvy domova důchodců nám přiblížil pan Oldřich Chytilík, vedoucí olomoucké kolednické skupinky: „Pozdravení, píseň koledníků a na lůžku v pokojíku sedí pán, nemůže chodit, ale bleskově vytahuje foukací harmoniku zpod polštáře a chce zpívat koledy. Je evidentně potěšen, že jsme přišli, a dokonce nás provází slavnostním pochodem na rozloučenou.“

Další zážitek je od vedoucí skupinky Daniely Pazderové z Olomouce: „V jednom domě, když se otevřely dveře, tak se maminka úplně rozzářila a začala volat na dceru: ‚Stelinkoooo, tak jsi se dočkala! Jsou tady! Jsou to oni!‘ A vyprávěla, jak

TŘÍKRÁLOVÁ SBÍRKA

viděli tři krále na ulici a jak si tříletá dcerka moc přála, aby přišli i k nim.“

Aktivita pro děti i rodiče

Na Charitu se letos obrátily i tři maminky s dětmi, že by chtěly jít společně s dětmi na koledu. Tříkrálové koledování je samo o sobě vděčnou aktivitou, a to od výtvarné činnosti, kdy si děti s rodiči vyrobí papírové korunky, až po zážitek z koledování, kdy se děti zbavují ostychu vystupovat před druhými. „Návštěvu koledníků většinou ocení také senioři, pro které je tříkrálová koleda ukotvením v něčem, co znají a co je jim blízké,“ vypráví koordinátorka sbírky Dagmar Hubená, která sama koledovala svým starým rodičům: „Po svátku Tří králů tatínek řekl: ‚Ještě u nás nebyli tři králové!‘ Tak jsme spolu se sestřenicemi nasadily tříkrálové koruny a vydaly se na koledu k mým rodičům. Když jsme vešly, viděla jsem, jak se jim rozzářily oči.“

Koledují olomoucké školy, školky

O posledním mrazivém víkendu vyrazila do ulic Olomouce již tradičně také necelá stovka koledníků ze Základní školy v Holicích. Bylo jich tolik, že se ani nevměstnali na společnou fotografii. Nesli 25 kasiček a vykoledovali krásnou

částku 94 680 korun. Spolupráce se ZŠ a MŠ Holice je v rámci Tříkrálové sbírky unikátní, spojuje užitek s radostí a pospolitostí, je komunitní činností, která má hlubší smysl. Děkujeme také našim milým koledníkům a paním učitelkám z MŠ Rooseveltova Olomouc: "Úlohy králů se ujali naši předškoláci, kteří obešli třídy a darující děti odměnili tradičním tříkrálovým cukříkem a kalendáříkem. V každé třídě se tři králové setkali s nadšením a milým přivítáním. Všechny děti se těšily na písničku a také až budou vkládat penízky do kasiček," napsala nám paní učitelka Tereza Pivoňková.

O tom, co všechny účastníky každoročně naplňuje, co si uvědomují stále víc, vypráví koordinátorka sbírky Dagmar Hubená: „Je to právě ta celková laskavá atmosféra, která se Tříkrálovou sbírkou line a vtahuje do sebe všechny zúčastněné ať už nadšené koledníčky, kteří chtějí koledovat a koledu si užívají, tak místní asistenty, pracovníky obecních úřadů a vedoucí skupinek, kteří vkládají do organizace svůj velký díl, dále dobrovolníky, pracovníky Charity a všechny dárce s jejich srdečnými reakcemi, vstřícností a štědrostí.“

Tříkrálový výtěžek podpoří provoz ordinace praktického lékaře a psychiatra pro lidi v nouzi,

TŘÍKRÁLOVÁ SBÍRKA

rozvoj a opravu zázemí služeb pro lidi s duševním onemocněním, rekonstrukci Domova sv. Kosmy a Damiána pro lidi v nouzi se sníženou soběstačností, rozvoj Centra materiální pomoci, konkrétně výdejny potravin a oblečení osobám a rodinám ohroženým chudobou. Část výtěžku bude věnovaná na rychlou finanční pomoc

osobám v nouzi na Olomoucku, kterým hrozí sociální propad.

Charita Olomouc děkuje všem lidem dobré vůle, kteří otevřeli svá srdce a přispěli svým darem pro potřebné.

Eva Štefková

Pravá koleda je tříkrálová

Během Tříkrálové sbírky na Charitu často volají lidé s prosbou o návštěvu tří králů. Jednou z nich byla letos i paní Piterková z Domu s pečovatelskou službou. Zážitek z návštěvy domova důchodců nám přiblížil pan Oldřich Chytilík, vedoucí olomoucké kolednické skupinky.

Pro nás sbírka skončila v neděli večer. V sobotu vydatný déšť, korunky téměř rozpuštěné a v neděli pro změnu poctivý mráz. Někdy v sobotu v poledne jsme obdrželi žádost paní Piterkové k návštěvě tří králů v domově důchodců na ulici Politických vězňů v Olomouci. Souhlasili jsme, jak půjdeme večer v neděli domů, tak to vezmeme kolem domova a stavíme se tam. Večerní vyčerpání však způsobilo, že jsme na to všichni zapomněli a mířili jsme domů.

Kousek od domu, kde bydlí Vilda a Vendulka, dva ze tří králů, si však Vilda vzpomněl. Neměli jsme se stavit v domově důchodců? Procesí se zastavilo. Už jsme byli

daleko a Vilda řekl, že už nejde, že ho čeká kamarád. Přišli jsme domů k Živělovým a sdělili jim komplikaci. Na Vildu už čekal kamarád a měli večerní program. Řekl jsem si, dobrá, stavím se tam tedy sám. Ale táta Vildy řekl: „Tak to ne, všichni oblíkat a jdem.“ Nekompromisně nás všechny naskládal do auta a jeli jsme do domova důchodců. Zazvonili jsme, pak do čtvrtého patra, doprava a na konci chodby že nás už budou čekat. Všechno to tak bylo.

Pozdravení, píseň koledníků a na lůžku v pokojíku sedí pán. Má něco s nohama, nemůže chodit. Ale bleskově vytahuje foukací harmoniku zpod polštáře a chce zpívat koledy. Je evidentně potěšen, že jsme přišli, a dokonce nás provází slavnostním pochodem na rozloučenou. Paní Piterková nám vysvětluje, jak teď v domově žijí a my jsme rádi, že jsme tuto tříkrálovou misi vykonali. A co vím určitě, je to, že kdyby se uskutečnila moje myšlenka, že půjdu do domova důchodců sám, byla by dozajista špatná. A určitě ne tříkrálová.

Oldřich Chytilík a jeho skupinka

Životní zkušenosti jsou nenahraditelné

Věra Pavlíková bydlí odjakživa v Olomouci. Práci v pohostinství a na úřadě vyměnila za Půjčovnu kompenzačních pomůcek v Charitě, kde působí pátým rokem. Těší ji, že se může neustále vzdělávat na školeních nebo poradách a následně předávat užitečné rady ostatním. Ve chvíli, kdy potřebuje načerpat energii, odjíždí se svými třemi dětmi na Vysočinu, kde tráví společný čas na chatě. Málokdo ví, že také ráda střílí z luku a vyrábí papírové kabelky Candy Bags.

K půjčovně kompenzačních pomůcek se dostala díky inzerátu, v němž Charita hledala zručného pracovníka schopného řídit velké auto. „Zručná jsem a dovedu řídit auta jakýchkoli velikostí, proto jsem se rozhodla jít na pohovor,“ popisuje Věra Pavlíková. A protože se v tomto období starala o děti, rodiče a prarodiče, zaujala ji kromě pracovních požadavků také možnost kratší odpolední směny.

V práci čerpá ze životních zkušeností

Právě staráním se o své blízké získala paní Pavlíková zkušenosti pro nynější práci, kdy mimo jiné radí, jak správně pečovat o seniory či osoby se zdravotní indispozicí. „Před lety jsem se starala o svou babičku a také o otce po amputaci končetin, nyní se starám o maminku po nehodě,“ zmiňuje paní Pavlíková. Praxe z domova jí dala cenný základ pro činnost, které se věnuje. „Tato

práce má opravdu smysl a životní zkušenosti jsou nenahraditelné,“ míní paní Pavlíková.

Kromě svých poznatků přinesla paní Pavlíková do půjčovny také věci, které využívala při péči o svou babičku a vybavila zpočátku téměř prázdnou olomouckou pobočku. Tím usnadnila každodenní život klientů, jež by bez speciálních nástrojů nemohli fungovat. Paní Pavlíková zájemcům umí poradit, jakým způsobem s pomůckami zacházet. „Pečující osoby učím na speciální figuríně, jak se například starat o hygienu nemocného na lůžku,“ popisuje paní Pavlíková.

Vděčnost klientů je pro ni odměnou

Odměnou za dobře odvedenou práci je paní Pavlíkové vděčnost všech, kteří si k ní přijdou pro radu. Kromě půjčování kompenzačních pomůcek poskytuje také poradenství ohledně žádostí o příspěvek na péči a mobilitu, dále je nápomocná při výběru vhodné kosmetiky pro osobní hygienu. Její zaměstnání zahrnuje množství různorodých úkolů, a proto není nikdy stereotypní. „Denně se setkávám s různými typy lidí, k nimž musím přistupovat individuálně, a to mě baví,“ pochvaluje si rozmanitost své práce paní Pavlíková.

Patricie Macelová

Stěhování je nejen přesun krabic, ale také nový začátek

Koncem loňského roku se zázemí pečovatelské služby přestěhovalo do nových prostor v příjemné lokalitě Olomouc – Chválkovice. Stěhování to nebylo lehké. Na původních adresách v Olomouci – Nových Sadech a ve Velké Bystřici jsme působili mnoho let a tato místa nám nezapomenutelně přirostla k srdci. Každý z nás měl své místočko, oblíbený kout a krásně vysezenou židli. Znali jsme všechny možné trasy, jak se co nejrychleji dostat ke klientům nebo naopak jak dorazit včas zpět na poradu. Potkávali jsme v okolí známé tváře sousedů a mohli se spolehnout na tradiční nabídku místních prodejen potravin nebo restaurací. Najednou se vše změnilo a my si pomalu zvykáme na nové sousedy, znovu hledáme nejlepší cesty, jak se dostat co nejrychleji k našim klientům a zabydlujeme si každý svůj pohodlný koutek.

Vnitřní prostory a zázemí pro službu

S novou adresou jsme získali krásné velké prostory, které nabízejí nejen místo k práci, ale také k odpočinku, setkávání se, sdílení každodenních radostí i případných těžkostí. Důkazem, že to byl správný krok, jsou i slova naší kolegyně Jany Černoškové. „Po třech letech se vracím zpět na své místo sociální pracovnice. Vrátila jsem se v době, kdy měla pečovatelská služba před sebou obrovský životní krok. Stěhování. Je to pro službu velká událost. Roky se potýkala s nedostatkem místa. Pociťoval to snad každý pracovník, který službou prošel. Chybělo denní světlo, čerstvý vzduch, soukromí při schůzkách a jednáních, klid na práci, místo na parkování, místo pro skladování pomůcek. Tím vším se teď služba obohatila. Mně osobně udělalo velkou radost, že mám stůl u okna. Je to vlastně

velmi prostá věc, ale právě toto mi v kanceláři nejvíc chybělo – denní světlo a čerstvý vzduch, které žádná ventilace a zářivka nenahradí.“

Duchovní péče

Spolu s pečovatelskou službou čekalo stěhování také na správu a ředitelství Charity Olomouc a částečně i na vedení Střediska pro lidi bez domova. Velkokorysé prostory nabídly zázemí pracovníkům ředitelství, sekretariátu, personálního a ekonomického úseku včetně údržby. Je nás opravdu plný dům. Tvoříme rozmanité společenství, které nám poskytuje bezpečný prostor pro naši práci. Nezískali jsme jen materiální zázemí, z iniciativy pana ředitele se podařilo v novém prostoru vybudovat také krásnou kapli. Kaple byla zasvěcena Marii Magdaleně, která je pro nás vzorem v obrácení, odpuštění a v oddaném následování Krista. Kaple je přístupná všem, kdo se chtějí nebo potřebují ve shonu pracovních dnů zastavit, zamyslet, načerpat duchovní sílu a inspiraci. Mít ve své blízkosti místo, kde může člověk zanechat své těžkosti, je benefitem pro všechny pracovníky.

Jitka Weigelová